

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aliquot Propositiones Novissimorum Casuistarum in materia Pœnitentiæ

Zeghers, C.

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Caput I. De Confeßione annuâ factâ Religiosis Mendicantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42483

ALIQUOT PROPOSITIONES

Novissimorum Casuistarum in materia Pœnitentia; collata cum Doctrina S. Scriptura, Conciliorum, Pontificum, SS. Patrum, & maximè S. Caroli Borromæi.

CAPUT I.

De Confessione annuâ factâ Religiosis Mendicantibus.

I.

Precepto Confessionis non satisfit per eam, qua fit Religiosis Mendicantibus. Petrus Marcellus I. Lovanii Pastor, Matthias Rosner Pastor Mechliniæ in suis respectivè Thesibus in Ordine ad gradum, aliique plures.
2. Contra, expressè & sæpius damnata est hæc per Sacros Canones, scilicet per extravagantem *Vas electionis de Hæreticis in communibus*, deinde per Eugenium quartum, Nicolaum quintum, & Sixtum quartum *Constitutione sextâ*. Per Pium quintum in Bullâ *Etsi Mendicantium*, per Clementem 8. 1592. & alios, quorum Decreta refert D. Du bois in *Tractatu ad 45. Propositiones*

A per

per Alexandrum VII. damnatas n. 384. & multis sequentibus.

3. Quid ad hæc istius Sententiæ Authores, vel Patroni responderint, & respondeant, accipe.

PROP: Obligatio confitendi Parocho, vel alteri de eius licentiâ statuta est per generale Concilium Lateranense, cui non potuerunt Pontifices derogare, ita in Libello, cui titulus Fasciculus.

4. Multum his debet Lovaniensis Universitas, & Facultas artium. Inde enim sequitur non potuisse ipsis concedi privilegia Nominationum ad Beneficia vacatura: quia gratiæ expectatiuæ ad Beneficia prohibita sunt per Lateranense Concilium C. 2. & sequentibus x. de concessione prebend. & prohibitio renovata per Tridentinum Concilium Sess. 24. de Reformat. C. 19. Ubi etiam in terminis exprimuntur gratiæ expectatiuæ Universitatibus concessa, à nullo autem generali Concilio Lovaniensium nominationes Universitati vel Facultati Artium concessæ sunt vel confirmatae ergo, & consequenter ex sententiâ istorum Collatorum dimittere debent beneficia sua quot nominationis vigore adepti sunt invitati Collatoribus: nec juvantur regulâ de Trienniali, quia sunt intrusi, aut certè istorum novissimorum ejurent Doctrinam, & uti veros Universitatis hostes insequantur. Ejurent quoque Doctrinam suam, & opinionem mutant, quotquot temerariam istam Sententiam amplexi sunt, aut aliàs Beneficiis cedant, & fructus omnes Ecclesiis in quibus illa fita sunt, vel illis, aut hæreticis eorum, qui ad illa per Collatores fuerant promou-

promoti, restituant tamquam injustè perceptos.

PROP:
III.

5. Alium præterea errorem manifestè continet prior propositio: hunc nempe: *quod à nullo Concilio Generali concessum aut confirmatum sit privilegium, quo dicto præcepto satisfiat per Confessionem factam Religiosis Mendicantibus.* siquidem expressè confirmatum est per Concilium Generale Lateranense sub Leone X. anno 1615. sess. 11. in Constitutione quæ incipit: *Dum intra mentis arcana.*

6. Quibus non obstantibus, non ex charitate, sed ex igne fatuo & obdurato in Religiosos zelo malo præsumunt constringere fidelium conscientias, & adimere Confessionis libertatem, quam ipsimet tam libenter amplectuntur. Quippe qui nec proprio Pastori, nec Pastores Archipresbytero suo, nec Archipresbyteri Episcopo confessionem annuam faciunt: nec auditur quod alteri confitendi licentiam postulent.

PROP:
IV.

7. Quarta ipsorum propositio hæc est in Concilio Lateranensi decernitur quod Confessio annua fieri debeat proprio Parocho, vel alteri de ejus licentiâ, atque proprius Parochus ovium dicitur respectu illarum, quæ sunt sub ejus districtu, seu intra Parochia fines ergo.

8. Error hic in Canonis interpretatione committitur, non dicitur proprio Parocho quo nomine solum significatur Sacerdos ille, qui locum illum incolit, in quo sunt oves ipsi commissæ (venit enim à voce græcâ quæ *incolam* significat, ut tradunt Canonistæ super Titulo Decretalium de Parochiis; per legem Pupillus de Verborum significationibus) sed in Canone habetur proprio Sacerdoti: quisquis vero Sacerdos habet in oves jurisdictionem

19087
111
nem & authoritatem pascendi illas spirituali Sa-
cramentorum cibo, est illarum proprius. Atque
ita Canonem istum explicant communi confes-
su Doctores; & aliter explicando sequeretur
quod non posset Mechliniensis Archiepiscopus
excipere confessionem Subditorum Ecclesie Di-
vi Michaelis, nec administrare illis Paschalem
Communionem vel licentiam dare alicui alteri
Sacerdoti, ut Confessionem annuam talis sub-
diti excipiat: atque ita suorum Episcoporum
Authoritatem per Religiosum latus Doctissimum
illi Casuistae impetunt.

19087
111
9. Si autem potestas illa Episcopo vel Archie-
piscopo competit, etiam competit maximè Sum-
mo Pontifici: cui in Persona Petri dictum est
Pasce oves meas, pasce agnos meos. Et in Concilio
Florentino expressè definitum est in hunc mo-
dum. *Definimus Sanctam Apostolicam Sedem & Ro-
manum Pontificem in Vniversum orbem tenere primo-
tum, & ipsum Pontificem Romanum Successorem
Beati Petri Principis Apostolorum, & Verum Christi
Vicarium, totiusque Ecclesie caput, & omnium Chris-
tianorum Patrem ac Doctorem existere, & ipsi
Beato Petro pascendi, regendi & gubernandi Vni-
versalem Ecclesiam à Domino nostro JESU-CHRISTO
nam potestatem traditam esse, quemadmodum etiam
in gestis acumenicorum Conciliorum, & in Sacra-
Canonibus continetur.*

10. Hæc definitio non à solâ Latinâ Ecclesiâ
sed etiam ab ipsis Græcis, qui magno numero cum
Imperatore suo Joanne Palæologo conven-
rant, emanavit.

11. Istam modò impugnat Petrus Marcellus
aliqui

aliqui
lunt
facta
haber
se pro
adeo
à tan
rius n
nem
12
cognos
hæc c
tellig
omne
nuam
teri t
certè
ri, d
rocho
13
quali
tum p
plices
Paro
catha
firma
trimo
tores
denur
conc
14
& p
Conf

5
alique ejus opinionis Sectatores, dum enim no-
lunt Præcepto satisfieri per confessionem annuam
factam Religiosis à Romano Pontifice licentiam
habentibus, consequenter dicunt illum non ef-
se proprium Pastorem subditorum suæ Parochiæ,
adeoque non omnium Fidelium, quod, quia
à tam Solemni Concilio damnatum est, ulte-
rius non impugno. Juvat tamen excutere ratio-
nem, quâ nituntur.

12. *Pastor inquit debet cognoscere oves suas, non PROP-*
cognoscat si confiteantur alteri. Ergo, propositio ^{V.}
hæc eo modo intellecta quo intelligunt, & in-
telligi debet, ut procedat argumentum, fideles
omnes obligat non tantum ut Confessionem an-
nuam Parocho faciant, sed insuper ut nulli al-
teri toto anno confiteantur, quam ipsis: aut
certè si de ejus licentiâ confiteantur alte-
ri, debet hic pænitentium statum referre Pa-
rocho, & integras revelare confessiones.

13. Intelligat itaque Petrus Marcellis, aliique,
qualiter procedat istud *debet Pastor cognoscere vul-*
tum pecoris, & quomodo Sanctus Carolus ex-
plicit Concilio quarto, titulo monitiones. Sic
Parochos ibi alloquitur: *animarum numerum in*
catalogum redigite: eorum qui Baptizantur & con-
firmantur, item compatrum nomina describite: Ma-
trimonia in codicem referte: cognoscite publicos pecca-
tores, corruptores aliorum, concubinos, adulteros &
denuntiate. Et cætera plura, quæ externa penitus
concernunt.

14. Quantum attinet ad Conscientiæ interiora,
& Paschale debitum, decernit S. Carolus, *ut*
Confessarius quicumque, etiam Regularis, audiat Con-
fessionis

fectionis testimonium sibi peccata confessis dare non omittant, ut Parochis in Paschate constet illos praestitisse quod debent. Concil. Prov: 4. Titulo qua pertinent ad Sacramentum Penitentiae. Ecce quid sit juxta S. Carolum vultum pecoris cognoscere.

15. Hoc ipsum insigni facto suo testatus est Petrus Marcelis, cum enim cuidam Joanni Cornelis parochiano suo tam ipse, quam ejus Vice-Pastor per plures menses absolutionem negasset: nec vellet ut Religiosis parochiani sui confiterentur (ipso vero similiter ad Officiale deferente) citatus est ad certam diem dictus Joannes, ut videret a Promotore capi contra se confessionem, ob omissam Paschalem communionem. Compareret coram Notario Ioannes: factum sub juramento exponit, addidit nihilominus se venturum cum testibus, & uxore: promittit se plura dicturum parum Petro Marcelis honorifica. Exhiberetur in jure depositio: quid ad ista Pastor? Joannem vocat, eidem permittit ut confiteatur Religioso cui vult, porrigit sacram communionem, absque ulla alia attestatione, quam quod diceret se esse confessum. Vidi ego Mechliniae totius hujus rei duas notoriales actas, quarum mecum tunc copias.

16. Invenerunt autem & aliud tollendae libertatis confessionis principium, quod subjungo.

PROP: VI. 17. Dicit Christus Matth: 18. Quae alligaveritis super terram erunt ligata & in caelis, item quae retinueritis, retenta sunt: Ioan: 20. Ergo subditum cujus peccata retinuerit Parochus, quem ligaverit, non potest alius absolvere.

PROP: VII. 18. Probatum quia severè prohibent canones ne praesbiter alterius

alterius penitentem absolvat vel communioni restituat, sed ab eo reconcilietur, à quo in penitentia positus, & communionem privatus fuerat. Typographus Gandensis (Hic est ut fertur Petrus van Buscum & Gillemans) in prefatione ad canones penitentiales per S. Carolum Borromaeum collectas.

19. Canones autem illi sunt canon 53. Concilii Eliberitani, ubi periculum status subire dicitur Episcopus qui talem admiserit, item ex Synodo Romana sub Felice 3. cap. 6. & canon 16. Concilii Arelatensis 1. Typographus ibidem. PROP: VIII.

20. Egregii canonum Interpretes. Romana Synodus agit de impio Acatio a Sede Episcopali ejecto & propter crimina anathematizato. Alii duo canones de publicis sceleribus, & censuram Ecclesiasticam propter haec infligunt. Lege antecedentes canones istorum Conciliorum, in canonibus autem cautum est hoc modo, ad reprimendam malitiam perverforum poena certa in canonibus sunt constituta: quas sicut latas a vobis interdum in subditos, vultis inviolabiliter observari, ita latas ab iis debetis inviolabiliter observare. Cap. 8. x. de officio ordinarii, & ut observent alii Episcopi, jubetur is, qui sententiam tulit, admonere in scriptis vicinos Episcopos cap. 1. x. de Treuga & pace. Publicabis ergo omnibus confessariis quod tali vel tali negaveris absolutionem aut communionem, ne si ipsum recipiant patiantur status sui periculum? voluntate istius sententiae ut Pastores ad omnes nomina mittant eorum, quibus negaverint absolutionem?

21. Praeterea sexta propositio impingit in auctoritatem Episcopalem; absolutionem enim sibi refer-

reservare, ad jurisdictionem Episcopalem & Pontificiam pertinet. *Concilium Tridentinum sess. 14 de penit. cap. 7.* Hoc tradunt omnes Theologi qui enim reservat sibi, cæteris adimit jurisdictionem: Episcopalem ergo, & Pontificiam auctoritatem tribuunt sibi novissimi illi casuista.

PROP.
IX.

22. Propositiones alias subministrat nobis famosa thesis in miserum *Petrum Heroel*: qui cum aliquot sit uferos lucraretur, se obtulisset ad agendum personam diaboli in supplicatione Divi Michaelis, vocatus est à pueris *Petrus Diabolus*, eoque sæpe lacesitus nomine, etiam post mortem à Petro Marcelis, & privatus christianâ sepulturâ. Quare? qui non communicabit in Paschate &c. juxta canonem *omnis utriusque sexus arceatur à christiana sepultura.*

23. Contra, præsentaverat se, sed repulsus. Et necdum totum paschale tempus præterierat, obiit enim die veneris ante Dominicam in albis, & dum obligationi tempus adjicitur demum eo lapsa pœna incurritur: ita Canonistæ ad cap. 40. x. de appellationibus. Præterea canon utitur verbo *arceatur*, quod juxta canonistas non importat pœnam latæ sententiæ sed ferendæ, ideoque prærequiritur monitio. Hoc expressit S. Carolus Concil: 2. titulo 1. decreto 13. qui Pascha tempore Eucharistia Sacramentum non sumpserint, si postquam ter aut unicâ monitione, qua una pro tribus perseveraverint, jubeat Episcopus eos ipsos Ecclesiâ ingressû, & Ecclesiasticâ sepulturâ interdictos denuntiari.

PROP.
X.

24. At inquit Petrus Marcelis, si communicasset communicatio fuisset sacrilega. 25. C.

25. Cur ita? an quia tantus fuit peccator, quantum tu persuadere niteris? abstraho a veritate facti, etsi longè aliter ferant Lovanien- sium litteræ diversæ, &, ut audio, plurimo- rum juratæ depositiones. Sed ecce quod dicit Sanctus Leo Epistola 91. *Misericordie Dei nec mensuras possumus ponere, nec tempora desinire, apud quem nullas patitur venia moras vera Conversio.* Con- versionem ex ipsa Confessione colligit Augusti- nus *trastatu 49. in Ioannem*, agens de gravissimo & consuetudinario peccatore: *quando confite- ris, inquit, procedis; quid est enim procedere, nisi ab occultis velut eundo manifestari: sed ut confitearis, Deus facit magnâ voce clamando, id est magna gratia vocando, ideo cum processisset mortuus adhuc ligatus, confitens, & adhuc reus, ut solverentur peccata ejus, ministris hoc dixit Dominus: solvite illum.* Ista tibi exhibuit dudum Reymakers. Alios Patres dabo infra.

CAPUT II.

De Ordine inter Pœnitentiam & Absolutionem

26. **Q**uamvis peccatores statim à peccato commisso, PROP. XI. vel saltem cum consententur essent verè contri- ti, & apud Deum justificati, nos qui de externis tantum judicamus, eos de lege ordinaria, quam per traditionem SS. Patrum accepimus, & experienciâ quotidianâ comprobata habemus, absolvere non pos- sumus, nisi post condignam pœnitentiam justo tem- pore peractam, & detegamus veritatem conversionis ipsorum

B

ipsorum